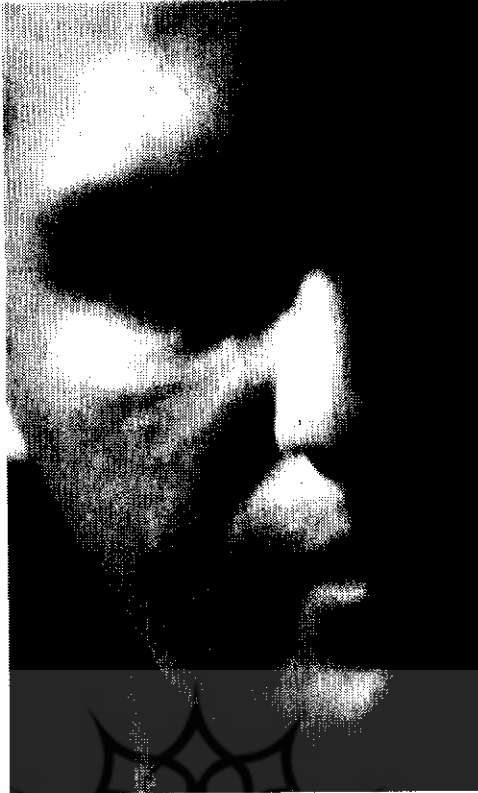

نقدی بر مجموعه تلویزیونی شب‌های برره

◆ نیوشا باطنی

◀◀ بدترین گویش‌ها،
طنزها، شوخی‌ها و
حرکاتی که واقعاً
زننده و زشت است،
با هزینه یک میلیارد
تومانی دقیقاً در
ساعاتی پخش
می‌شود که بیشترین
تأثیر را بر مخاطبان
خود و بیشترین
تحقیر را نسبت به
مردم شریف
روستاهادارد ■

طنزسازی نوعی علم است و تنها خندانند افراد هدف نیست. مهم این است که در میان برنامه‌های طنز تجربه‌ای شگفت‌انگیز داده شود و طنز رساننده پیام فرهنگی باشد. اما آنچه که امروز ما می‌بینیم بیشتر در جهت دست‌اندازی و تحقیر دیگران است و این به هیچ وجه مورد تایید نیست. "شب‌های برره" یکی دیگر از مجموعه‌های طنز است که مهران مدیری بار دیگر توانسته است، تماشاگران زیادی در پای جعبه جادویی میخکوب کند.

"شب‌های برره" مثل سایر طنزها از همان ابتدا مخاطبان زیادی را از گروه‌های سنی مختلف جذب خود کرده است. تیم مدیری از ۲۶ مردادماه تصویربرداری این مجموعه را آغاز کردند تا سرانجام این مجموعه طنز، ماه مهر به روی آنتن آمد. دکور روستای برره این بار برخلاف سایر طنزها که در محیط استودیو فیلمبرداری و آماده می‌شدند در باغی به مساحت ۳۷۰۰۰ متر واقع در سعادت‌آباد طراحی شده است. ماجرای شب‌های برره در ۵۰ سال پیش اتفاق افتاده است. مدیری این بار تیمی متفاوت از بازیگرانش را به کار گرفته است.

"شب‌های برره" هر شب به جز جمعه شب‌ها، ساعت ۲۱ از شبکه ۳ سیما پخش می‌شود. دقیقاً در زمانی که این جعبه جادویی مخاطبان و بینندگان زیادی را دارد. جالب است بدانیم بابت تولید مجموعه‌های طنز مثل شب‌های برره بودجه‌ای حدوداً یک میلیارد تومان صرف شد. البته این هزینه شامل تولید مجموعه دستمزد پرسنل پشت صحنه و بازیگران این مجموعه می‌شود.

در کشور ما متأسفانه برخلاف کشورهای دیگر کارگردان شدن بسیار آسان است این در حالی است که تمام حرفه‌های سینمایی برای به ثمر رسیدن، احتیاج به حداقل دانش فنی دارد. چیزی که همه ندارند و به همین دلیل طرفش نمی‌روند. اما کارگردانی در کشور ما ظاهراً هیچ جور علم و دانشی نمی‌خواهد، با این وجود سخت‌ترین و حساس‌ترین سمت در ساخته شدن یک فیلم را خود کارگردان دارد. جوی که پس از اجرای یک مجموعه از یک رسانه عمومی مثل تلویزیون در ساعاتی که پر بیننده‌ترین و بیشترین مخاطب را دارد، در جامعه ایجاد خواهد شد، دقیقاً نتیجه مستقیم کار، کارگردان است. بدون اینکه در هنگام تولید آن مجموعه متوجه تأثیرات منفی آن باشد.

عمده‌ترین مساله‌ای که امروزه رسانه‌های جمعی چون تلویزیون با آن روبرو هستند و انگار هیچ وقت نمی‌خواهند از خواب غفلت بربخیزند و واقعیت‌ها را ببینند، تولید مجموعه‌های تلویزیونی با اهدافی بسیار نازل می‌باشد. در جامعه ما زمان پخش برنامه‌های مختلف براساس نوع مخاطبان در آن زمان برنامه‌ریزی نمی‌شود و همان‌طور که قبلاً اشاره شد، بدترین گویش‌ها، طنزها، شوخی‌ها و حرکاتی که واقعاً زننده و زشت است، دقیقاً در ساعاتی پخش می‌شود که بیشترین تأثیر را بر مخاطبان خود دارد و اعضای خانواده در کنار هم هستند و در آن ساعات یا مشغول صرف شام و یا در فرصت بدست آمده مشغول صحبت با یکدیگر هستند و درست در زمانی که برنامه‌های طنز پخش می‌شود تمام اعضای خانواده بی‌درنگ شروع به تماشای آن مجموعه کرده و تأثیرات منفی که ممکن است آن برنامه بر کودکان یا سایر اعضای خانواده بگذارد، غافلند.

شاید بتوان گفت: اگر جامعه و مخاطبان ما تلویزیون را خاموش کنند بهتر از دیدن هر برنامه‌ای است، زیرا تأثیر منفی مشاهده نکردن این

مجموعه‌ها بسیار کمتر از آثار منفی آن مجموعه‌ها بعد از دیدن آنهاست.

ما توان ساخت یک برنامه پرمحتوا، شاد و پیام‌رسان فرهنگی را نداریم و نمی‌توانیم در جامعه خود یکسری فرهنگ جدید، ضروری و لازم را ایجاد نماییم، مجبور هم نیستیم با تولید مجموعه‌هایی با این سطح هزینه و کیفیت مخاطبان زیادی را جذب خود کرده طوری که مخاطبان نحوه گفتگوی خود و محاوره عادی و روزمره را از یاد ببرند این تغییر در رفتار و طرز بیان متأسفانه در قشر تحصیلکرده جامعه ما نیز تأثیر گذار بوده است. عجیب‌تر اینکه مدیران ما در یک احوالپرسی معمولی با همکاران خود نیز از تکه کلامهای طنز برره استفاده می‌کنند!

با این گفته‌ها نمی‌خواهیم زحمات یک کارگردان، مدیر تولید، مدیر تدارکات و تمام پرسنل را نادیده گرفته باشیم. اما آنچه که تاکنون هیچ اهمیتی به آن داده نشده است، عدم مدیریت و برنامه‌ریزی درست برای تولید برنامه‌هایی است که از تلویزیون پخش می‌شود. طرف بحث ما با تمام تولیدکننده‌های برنامه‌های تلویزیونی است. به جای صرف

اجتماعی منفی این مجموعه طنزهای تلویزیونی داشته باشیم. در خبرهای چند روز گذشته آمده بود، در یکی از مدارس تهران، تعدادی از دانش‌آموزان با الهام گرفتن از مجموعه شبهای برره با یکدیگر دعوا کرده که این حرکت آنها منجر به شکسته شدن دست و پای دو نفر از دانش‌آموزان شد.

هزینه‌های زیاد برای تولید چنین طنزهایی که چندان محتوای ندارند بودجه‌ای را در اختیار بگیرند و با تولید یک مجموعه یا برنامه زیبا، آموزنده و جدید در جامعه، فرهنگی نو را پایه‌گذاری نمایند تا هم خودشان و هم مخاطبان آنها و هم نسل آینده به زندگی در جامعه‌ای با این شرایط امیدوار باشند. شاید بد نباشد اشاره‌ای هم به یکی از آثار

خودتی! خودتی!

◆ فرامرز مسرور ماسالی

شب‌های برره تبلور عینی اهانت و مسخ فرهنگ و آداب و سنن روستائیان زحمتکش است. شاید برای لحظه‌ای سانس و وقت‌گذرانی را به دنبال داشته باشد، ولی ناخواسته روستائیان تحجیب و شریف و زحمتکش را به مسلخ تحقیر می‌برد. در سریال "شب‌های برره" با انگاره‌های

توسط فرزندانشان با همه بضاعت مالی و حتی با داشتن فرزند و نوه نیک دانسته می‌شود و در این سریال اسف‌بارتر از همه اینکه حسادت و چشم هم‌چشمی و بستن زنگوله به گردن به تقلید از ...!! که راهی در فرهنگ روستائیان ندارد.

سوالی که مطرح می‌شود این است که این سریال برای چه قشری و با چه طبقه‌ای ساخته شده؟ چه پیامی دارد؟ چه نوعی سرگرمی است؟ و به چه قیمتی و به بهای از دست دادن چه مسایلی است؟ اندیشه و چشمه دیگر باید که ببیند و داوری کند.

آهای مسوولان تلویزیون شما چرا؟! ما مالیات نمی‌دهیم تا بیت‌المال کشورمان این گونه مصرف شود و بر ما بختند!

اما بدانید که ما روستائیان خود را و فرهنگ خود را خوب می‌شناسیم و به آن افتخار می‌کنیم و می‌گوییم: خودتی! خودتی!

منبع: پیک خزر

بیمارگونه و غیرواقعی، دختر ترشیده‌ای! روستایی را به مرد ریش تراشیده تهرانی، با سفسطه، رندی، تحکم و ... که خاص زندگی شهری است می‌بندد!! این مجموعه بدون آگاهی از فرهنگ و باورهای روستائیان آداب خوردن و آشامیدن روستاها را به سخره گرفته و برخورد زن روستایی را با آمیزه‌ای از حمله و گریز و خشیانه و تن دادن و رام شدن محض ناشیانه و فضاحت‌بار و جاهلانه محض را با خنجر و چماق در کوچکترین متافسه لفظی نشان می‌دهد.

بی‌شک سازنده، نویسنده و کارگردان این برنامه در طنز ناشیانه، به فرهنگ زنان و دختران روستایی و جوانان برومند سرزمین ما تاخته‌اند و نمی‌دانند هشتاد درصد بسیاری از امور در روستاها بر عهده شیر زنان و دختران روستایی است و در روستاها نعمت سفره با احترامی در خور نگریسته می‌شود.

پیران ولی نعمتان روستائیان و احترام آنها